

PLÀNOL DE SITUACIÓ
E: 1/6000

SECCIÓ LONGITUDINAL AMB L'EIX Y ESCALAT 2:1
E: 1/6000

PLÀNOL D'EMPLAÇAMENT
E: 1/600

ARNOLD SCHÖNBERG I VALLCARCA

El projecte consisteix en un Centre d'Estudis per a la Música Dodecafònica a Vallcarca, Barcelona. El perquè del centre i del lloc van molt lligats, ja que Arnold Schönberg, pare de la música dodecafònica, va viure a Vallcarca entre 1931 i 1932, concretament a la Baixada de Briz, número 13. Va ser allà on va acabar la seva principal obra: Moisès i Aarón.

En honor a aquest fet, es va decidir projectar el Centre d'Estudis al costat de la casa que Arnold Schönberg va tenir a Barcelona, juntament amb quatre pavellons de residència per als estudiants dels tres compositors més destacats del dodecafonisme, que són el propi Schönberg i els seus deixebles Alban Berg i Anton Webern, així com de Juan Eduardo Cirió, un barceloní poeta i teòric de l'art i introductor de l'obra de Schönberg a Catalunya.

EL DODECAFONISME

A principis del S.XX, com a conseqüència de la Primera Guerra Mundial i de la situació de crisi que va patir el continent, es van produir una sèrie de canvis en el camp de les arts que van redirigir la pràctica artística. Un d'aquests canvis es va produir en el terreny musical, en concret, es va posar en dubte la naturalesa del seu llenguatge. Aquest sempre havia consistit en jerarquitzar unes notes sobre les altres a través de seguir una tonalitat dominant. Schönberg va qüestionar aquesta estructura i va generar-ne una de nova en la qual s'eliminava tota jerarquia entre notes. Com a conseqüència, es van posicionar les dotze notes de l'escala cromàtica de forma equidistant entre elles, en un intent de regularització inqüestionable. Va ser en aquest moment que va néixer el dodecafonisme.

VALLCARCA

El projecte es posiciona entre els carrers Mare de Déu del Coll i Baixada de Briz, a mitja alçada entre Avinguda Vallcarca i el Park Güell. El nou Centre es col·loca seguint la pendent de la Baixada de Briz i està enfrontat al Turó del Putxet.

La parcel·la està en el límit entre els habitatges unifamiliars posicionats de forma aïllada i l'ocupació total de la illa amb blocs d'habitatges plurifamiliars. El projecte respon a aquesta situació fent una solució intermèdia: ocupar pràcticament la totalitat de la parcel·la amb un sòcol semisoterrat i extreure part del sòcol per crear uns volums aïllats que entren en relació amb els habitatges unifamiliars veïns. Els espais transitables que es generen proporcionen una plaça pública al centre i unes terrasses col·lectives als pavellons de residència.

L'obertura d'un carrer actualment en desús fa que el centre es divideixi en dues parts, situant la part pública a la zona inferior, més en contacte amb l'accés des del metro i des dels carrers principals del barri, i la part més privada a la zona superior, més aïllada de les principals vies d'accés.

Desquerra a dreta: J.E. Cirió, Antoni Tapies, Antonio Nicolás, Josep Cercós, Josep Soler, Lluís Porqueres, Albert Manent, Jordi Torra i Salvador Morono, al gener de 1956, assisteixen a la col·locació d'una placa a la casa en la que Schönberg va viure a Vallcarca, Barcelona. (foto arxiv Josep Soler)

Placa que hi ha col·locada a la casa en la que Schönberg va viure, a Vallcarca

Placa del Carrer Schönberg, a Vallcarca